

Fru Marianne Jelved siger, at regeringens politik er letsindig. Debatten i dag har altså nærmest lydt, som om skattelettelserne for de næste 10 år skal betales over 1 år, men sådan er det jo ikke. Det, vi taler om i forbindelse med en fremtidig skattelettelser, er fremtidige indtægter af en fremtidig produktion.

Jeg synes af mange grunde, det er et rigtigt mål med de 85.000 flere i arbejde. Folketinget har i virkeligheden vedtaget regler, der skulle sikre, at ca. 40.000 af de 85.000 kommer på plads inden 2010, om jeg så må sige, så er der det halve antal tilbage, og så skal der ske egentlige strukturreformer eller lovgivning i Folketinget. Men for mig at se er det meget minimalt set i forhold til den store gruppe, der er uden for arbejdsmarkedet. Jeg synes ikke, det er ambitiøst, at Folketinget siger: Vi ønsker, at der skal 85.000 flere i arbejde ud af den lille million, som ikke er i arbejde, og hvoraf en stor del måske er sat uden for arbejdsmarkedet på grund af vores almindelige måde at leve på, ikke mindst indvandrergruppen.

Jeg ser det ikke som noget uoverkommeligt, og vi burde sige i fællesskab, at det mål vil vi nå. Havde man sagt 200.000, ville jeg sige, at det er nok helt umuligt, men et ambitionsniveau om, at vi skal vedtage regler, der får 40.000 flere i arbejde end det regelgrundlag, vi har nu, er i stand til, synes jeg ikke er ambitiøst. Næsten hver fjerde i den arbejdsduelige alder er uden for arbejdsmarkedet, og jeg synes faktisk, at vores fælles ambitionsniveau burde være langt større. Alt det, vi vedtager herinde, er jo under givne forudsætninger: at der ikke kommer jordskælv, at jorden ikke går under, osv.

Kl. 15.55

År for år vil opgaven være at sikre, at den udvikling, man har tilstræbt, faktisk også sker, og at levere den lovgivning, der sikrer udviklingen. Det er den proces, der skal ske i årene fremover.

Og det er klart, at regeringen har nøjagtig den samme målsætning som den tidligere regering for nedbringelse af den samlede offentlige gæld målt i procent af BNP, og jeg vil godt sige, at den finanspolitik, vi lægger til rette, og det, der ligger i skattelettelsen, er i virkeligheden overordentlig godt afstemt med de konjunkturer, vi kan se. Men til gengæld vil jeg også sige, at der er ikke plads til mere. Vi går lige til strengen.

Jeg forstår godt, hvorfor alle fagøkonomer siger, at der overhovedet ikke er plads til yderligere lempelser. Men vi har altså valgt at gå lige til strengen, fordi vi alle sammen skal yde et bidrag

til, at det midlertidige tilbageslag, der har været i konjunkturerne, i bedst mulig grad kan rettes op, og jeg mener i virkeligheden, at det vil kunne ses i finansloven, at det, vi arbejder med, vil være meget afstemt efter, at vi på bedste vis forsøger at afværge et midlertidigt konjunkturtilbageslag.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg tror, jeg bliver nødt til at skuffe finansministeren. Jeg mener faktisk ærligt og redeligt, at man bør gennemføre og allerede burde have gennemført en udligningsreform, også på baggrund af de drøftelser, vi har haft med indenrigs- og sundhedsministeren, hvor indenrigs- og sundhedsministeren også har været enig i, at det sådan set ikke er størrelserne, der er afgørende.

I dag skal et udligningssystem kunne fungere og skabe udligning mellem kommuner med ned til 2.300 indbyggere som den mindste, Læsø, og op til den største, København – eller Århus, hvis vi kun tager KL-kommunerne med. Men hvis operationen med en ny kommunalstruktur lykkes, vil der jo under alle omstændigheder ske en indsnævring af størrelsesforskellen mellem den mindste og den største.

Der er selvfølgelig opgaver tilbage, men det er jo meget velkendt, og derfor forstår jeg godt, at regeringen har valgt at udskyde reformen, for det er jo umuligt at lave en udligningsreform, hvor man i større omfang flytter rundt på midlerne, i kombination med et skattestop. Men jeg mener, at strukturdiskussionen er en forkert begrundelse.

Jeg ville gerne have sagt en del mere, men det kan jeg ikke få tid til – bortset fra, at jeg for god ordens skyld bør sige, at ud over, at vi selvfølgelig kan stemme for vores eget forslag til vedtagelse, ville vi også kunne stemme for SF's af hr. Aage Frandsen fremsatte forslag, men vi må stemme imod regeringens, som vel er det, der kommer til afstemning.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kan godt forstå, at finansministeren synes, at regeringens arbejdsmarkedspolitik er uambitiøs. Det er ikke uden grund, at arbejdsmarkedspånen har fået navnet »Fire i arbejde«, for det eneste, der ligger i den, er jo, at man vil have endnu flere tvangsaktiviteter for endnu ringere kontanthjælp, end de har i dag.